

O Č E

Pavle Zidar

Temne, gorke
saje je imel v duši,
ko je z matere moje bral,
da bom jaz.

Zadušil ga je dim,
pogled mu
kakor tujec roma
v kraj neznan.

Če sonce gre nad njim,
če blaga noč
vasuje,
ni mu mar.

Kar greje
ta pogled zgubljen,
je ogenj nespravljivih
ran.

Š A R Ž

Pavle Zidar

Do samega boga, še više
blodi iz martinovke
žareči glas,
dokler ga k tlom
ne zvije veter
kot ovs a beli klas.
Pri tleh
še kdaj pa kdaj
samotno zablešči
ko tuja zvezda
s hriba,
ko dan jo zahiti.